

Bagom Høkeren

Bagom Høkeren vil være en række små artikler, hvor vi hilser på de mange frivillige, der får Høkeren til at være et aktiv, for dem er bor i Aarsdale, og de mange, der specielt om sommeren gæster Høkeren. Det kan være for at handle eller måske for at sidde på Høker-Pladsen og nyde en kop kaffe, en is, et glas cider eller, hvad der nu måtte være af fristelser.

Det er nemt at få en ide, men knap så nemt at få eksekveret på ideen og holde liv i den. Høkeren eksisterer nu på tolvte år, og det kræver vilje til at ville!

Bagom tager afsæt i fire spørgsmål, spørgsmålene er de samme, men svarerne er helt sikkert lige så forskellige som profilen af de frivillige.

Du skal møde Riza Harild, der har inviteret mig op på Skovsholm, hvor Riza bor sammen med sin mand Niels Harild. Det første der slår mig, er at det er som 'det plejer'. Hermed menes mødet med Riza, det er som at tage en plaid på sig.

Hvem er Riza

Riza er uddannet sygeplejerske og kommer fra Filippinerne, og der har været mange mellemlandinger, inde Riza slog rødder på Bornholm. Riza har bl.a. qua sin uddannelse arbejdet i NGO regi med flygtninge i Vietnam og i FN regi som Public Health Adviser i Bangkok, inden hun mødte Niels som hun har været gift med i 36 år og sammen har de 3 voksne sønner.

De har rejst verden tynd, Niels qua sit job, og Riza som ledsagende hustru. Når Riza fortæller, så er det at være 'ledsagende' hustru for hende, det samme som at have pligt til at sætte sig ind i det pågældende lands kultur, politik og dermed lade sig integrere. Riza kalder det at være 'ansvarlig og vise respekt'. Jeg sidder overfor en kvinde, der taler et perfekt dansk, og bliver nysgerrig, men svaret kommer helt naturligt, for Riza lærer sig det enkelte lands sprog, det være sig fransk, thai, vietnamesisk, afghansk, engelsk og så helt naturligt dansk. Det er jo her jeg bor nu siger Riza med det smil og den latter der altid er omkring Riza. Det er her metaforen 'plaiden' kommer ind, for Riza's altid glæde og smittende latter favner en.

Hvorfor bruge tid på frivilligt arbejde

Bayanihan, siger Riza og forklarer, at det er det filippinske udtryk for den gode følelse, det er at arbejde sammen med andre og gøre noget samfundsrelevant. Der refereres til Rizas mor, som altid har været aktiv i

frivilligt arbejde, det at gøre noget for andre betyder meget, så det er en naturlig del af Rizas opdrag og dannelse.

Derfor har det at være Niels's hustru ikke blot været som ledsagende. Riza har altid fundet en niche, hvor der kunne sættes ind. Det være sig at starte en børnehave op, eller da de boede i USA, var Riza på børnenes skole en uundværlig hjælper. Der blev afsat tre til fire timer om dagen til at hjælpe med at lave mad, tage kopier, dele materialer rundt etc..

Helt naturligt var det derfor for Riza at melde sig som frivillig i Høkeren.

Betyder det noget for dig, at der er et værested som Høkeren

Ja, det betyder noget og gør noget for mennesker at mødes. Det går begge veje, vi lærer af hinanden og vores forskelligheder. Rizas skepsis over at melde sig som frivillig i Høkeren var, at

Artikel af Lene Stenstrop Foto af Lene Stenstrop

hun ikke selv syntes, at hendes danske sprog var godt nok. Det blev hurtigt bedre, og med sprogundervisning i Høkeren, hvor en kunde gerne ville være bedre til engelsk, blev der byttet ikke kun varer over disken, men helt faktisk var der gensidig sprogundervisning.

Riza mener tillige, at der ligger et socialt engagement i at have et værested. Mange kommer forbi for at se, om der er kaffe på kanden, får sig en sludder og får måske vendt nogle problematikker, der tumles med. Det er der plads til.

Mange kommer fast, og er der én man ikke har set i nogle dage, så tjekkes der op på, om der er noget galt. Det er helt naturligt.

Mange ved også, at når Riza har vagten, så er der ofte et stykke kage. Som Riza siger, jamen, det er som at have en familie, jeg skal bage til, kage og kaffe nydes, mens der kommer bløde jazztoner fra højtaleren. Jazz og klassisk musik er i følgeskab md Riza. Med et glimt i øjet fortæller Riza, at hendes mand altid får en glad person hjem, efter en vagt i Høkeren.

Hvad sysler Riza med, når hun ikke er i Høkeren

Her skal vi igen omkring fællesskabet og samværet med andre mennesker. Riza elsker at have gæster og at kokkerere. Her indskyder Riza, at de steder de har boet, er der altid serveret dansk julemad, gerne med mange gæster omkring bordet, og ofte med store øjne over de danske traditioner. Julemaden skal på bordet, om jeg så skal forklare mig aldrig så meget i securitykontrollen, når jeg har en flæskesteg med i håndbagagen.

Haven er også en af de helt store interesser, og det gerne med jazz i 'ørerne', der skal plukkes bær og frugter, der skal syltes og hengemmes. Et kig i forråds-kammeret kan få enhver marmeladegrosist til at blegne. Her er alt som i alt, med sirlige etiketter, så man ved, hvad man får i hånden.

En anden rolle er at være 'assistent' for Niels. På markerne og i haven omkring Skovsholm, står det ene bistade efter det andet, derfor hopper Riza gerne i uniformen, som er bi dragten, godt beskyttet, når hun hjælper Niels med at passe bierne op høste honningen.

Man kan fristes til at spørge, om Rizas døgn er længere end vi andres. Det er det ikke, men glæde og godt humør giver energi siger Riza som afslutning på vores lille snak, mens der serveres pandekager med hjemmelavet marmelade.

Tak til Riza for at dele Bagom Høkeren med os.

Har du lyst til at være en del af teamet i Høkeren, kan du altid få en snak med den, der har vagten. Det vi har rigtig meget brug for er passere. En vagt er typisk på tre til fire timer, du tager vagter som det passer ind i din hverdag, og så har du en anden passer med dig i starten, til du føler dig tryk.

Måske vi ses!